

॥ श्रीविठ्ठलदिगंबरायनमः ॥ जयजयक्षीरसागरविहारा ॥ मच्छरूपियावेदोधारा ॥
 माहाकपटीसंवासुरा ॥ वधोनधर्मवाटविला ॥ १ ॥ मंद्राचळधरोनिपृष्ठीवरी ॥ चौदा
 रलेंकाटिलीक्षीरसागरी ॥ कर्मवेशामधुवैठफारी ॥ पक्तकैवारीतुसाच ॥ २ ॥ २ सा
 नळश्रृष्टीजातां ॥ सकळदेवीधांवागिरितां ॥ वराहवेषारमानाथा ॥ उवीदिंतावरी
 धरिली ॥ ३ ॥ स्तंभपेदेनियेकसरा ॥ विहारुनटाकिलेंमाहांआसुरा ॥ प्रहादुरक्षका
 सर्वेश्वरा ॥ नरहरीवेषधारका ॥ ४ ॥ दानेंदेंपंतेंबळे ॥ त्यापासीतुंयाचकवनमाळी ॥
 त्रिभुवनदाटिलेंपायातळीं ॥ वामनवेषाकमलेपा ॥ धानाहीशेवकरयेदंनष्टनाकां
 ही ॥ त्रिणिसप्तकेंनिर्वरिमही ॥ करुनियेविरजीवविजयी ॥ आद्यापपाहीविच
 रसी ॥ ६ ॥ वैश्रवणबंधुदशास्य ॥ तेणेंबंदीघातलेत्रिदश ॥ मगतुंवाधरोनिश्रीराम
 वेश ॥ आदितीपुत्रसोडविले ॥ ७ ॥ तोचितुंआनकदुंदुशीसुत ॥ द्वारकाधीशमन्म
 थतात ॥ तांडवकरुनिआक्षुत ॥ पांडवरक्षिसीनिजबळे ॥ ८ ॥ कलयुगीलोकपरमध

(2)

नांध ॥ जिहीं जवळि रक्षिले काम क्रोध ॥ तयासि तुं नबोलसी बौध ॥ लीळ आगा धदा वि
सी ॥ १ ॥ पुढे म्लेंछ माजती लक्ष्मण ॥ टाकिती लसुक मधर्म मोडोन ॥ मगतुक लकी वेष
मगवान ॥ तुरंग ब्रह्मन धांवसी ॥ १० ॥ तोच तुं सर्वेशी मातिरी ॥ करठे वानिदानी क
टावरी ॥ प्रत्यक्ष नांदसी पंढरी ॥ ब्रह्महृदय जगदगुरु ॥ ११ ॥ एकतिसा व अंध्या रंक
घन ॥ सत्यपामा आलि प्रदुम्भा ॥ सर्वयादव आलि सुपणी ॥ गर्वहरण त्याचे कलें
॥ १२ ॥ यावरी येके दिवसी नारद मुनी ॥ कर्णकरिता सुरनेदी जीवनी ॥ तो मळ आ
लि मच्छिणी ॥ रमतां दृष्टी देखत ॥ १३ ॥ नांद महण गहस्ता श्रम ॥ सर्व आश्रमा मा
जिउत्तम ॥ ब्रह्मचर्य आचरता आमचा जन्म ॥ व्यर्थ गेल सर्वही ॥ १४ ॥ काय संसार
स्त्रिये वीण ॥ नाही देखिले पुत्रवदन ॥ आता विवाह करावा येथोन ॥ तरी स्त्रीला हण
वाटे कधी ॥ १५ ॥ तरी आता येउंक देण दर्शन ॥ सोळा सहस्र रामा त्याला गुन ॥ येक क्षया
वी आतां मागोन ॥ करुं संतान वृद्धिकांही ॥ १६ ॥ विसरला जपत प आनुष्ठान ॥ जटा

2

बोलरागळे जीवन ॥ हातीं ब्रह्मविद्या घेवोन ॥ मुक्तपुरीसी पावला ॥ १७ ॥ जे आनंत राक्ती
 ची स्वामिणी ॥ जे आदिमाया मन्मथजननी ॥ तिचे मंदिरी सारंगपाणी ॥ बैसले होते ते
 धर्वा ॥ १८ ॥ तेशें चि आला नारदमुनी ॥ तो दृष्टी देखिला मोक्षदानी ॥ हातींच्या मरुघे
 वोनी ॥ वरीरु किमणी वारी तसे ॥ १९ ॥ नारद देवतां जग जीवन ॥ क्षमा किंगण दिघ
 ला प्रीतीने ॥ जबलि बैसवोन मधुसूदन ॥ पुजा केली यथाविधी ॥ २० ॥ हरी म्हणे ज
 लजो हसव नंदना ॥ कांही मज प्रतीकरा वी आला ॥ आजि स्वामीची वासना ॥ परम
 चंचळ दीसते ॥ २१ ॥ नारद म्हणे घननी कांही अर्थ आ मचा काळगला ॥ ग्रहस्ता अमनू
 हीं केली ॥ पुत्रकळत्रन देखो ॥ २२ ॥ तारी तुज स्त्रिया बहुत जग न्मोहना ॥ मज येक दे
 आंगना ॥ स्त्रीदान करी त्या स्त्रिया पुण्यापपारना हीं सर्वथा ॥ २३ ॥ हास्यवदन जग
 न्नायक ॥ म्हणे नारद मांडिले कौचुक ॥ ते समझ्याद वकुळटिळक ॥ काय बोलिला
 ते एका ॥ २४ ॥ म्हणे गृहीमीं नर ब्रह्म नंदना ॥ ते आवस्य न्याबी जी ललना ॥ बरे म्हणे

(3)

नत्याचक्षणा ॥ सावरोनि विणउठिला ॥ २४ ॥ गेला दुसरियाग्रहा प्रती ॥ तो तेथें बैसला ज
गत्पती ॥ उधेच आकर उभे आसती ॥ विजला हातीं घेवो निया ॥ २५ ॥ हरी म्हणे या वें नार
दमुनी ॥ आलिंगण दिधले तयक्षणी ॥ म्हणे येणें जालें कोणे कडेनी ॥ काहीं आज्ञा क
रावी मज ॥ २६ ॥ नारद विचारी आतरी ॥ परमेली पवी कपटी मुदारी ॥ आतां होतारु कि
ली वेषरी ॥ आला लौकरी विवरद्वारे ॥ २७ ॥ तेथो न उठे नारदमुनी ॥ प्रवेशे दुसरे गोपी
ने सदनी ॥ तो फांसे हातीं घेवोनी ॥ सावित्र काल तसे ॥ २८ ॥ हरी म्हणे या वें नारदमुनी
म्हणे निउभाठाके चक्रपाणी ॥ पूर्वचतुर्जकारोनी ॥ क्षेमवाती पुसतसे ॥ २९ ॥ नारद
म्हणे नाटक पूर्ण ॥ येथें ही बैसला त्वरन येवानी ॥ मग प्रवेशे आली कसदन ॥ तो मनमो
हन निजलासे ॥ ३० ॥ नारद प्रवेशे लासदनी ॥ कोण निजला मंचकासनी ॥ येरी म्हणे
स्थामी चक्रपाणी ॥ बैसा क्षण मरी नारदा ॥ ३१ ॥ येरु म्हणे लागला हात धोडुन ॥ पुढे प्र
वेशे दुसरे सदन ॥ तो तेथें करीत भोजन ॥ ब्रह्म नंदन पुढे जाये ॥ ३२ ॥ तो तेथें रवे लवीत

२

हले

लें करे ॥ दृष्टी देखि लामुनि वरे ॥ येके सदनीयाद वेद ॥ मंगल स्नान करीतसे ॥ इगये
 के घरी घेतले अग्न होत्र ॥ स्वये होम देतरा जीवनेत्र ॥ येके घरी वेदांत शास्त्र ॥ का
 दान वाची जगदात्मा ॥ ३५ ॥ येके घरी करीत कन्यादान ॥ कोठे करीत पुत्राचें लग्न ॥
 कोठे सुना माहेरा पाठउन ॥ लेकी आणीत गोपाल ॥ ३६ ॥ कोठे कन्या सासुरा बो
 लवीत ॥ सहादीत जालासे जगनाथा ॥ कोठे नाना शास्त्राचा मथिताथ ॥ का
 दान सांगत भक्तांसी ॥ ३७ ॥ कोठे आसे गान नचत ॥ कोठे सप्रेम श्रवण करित ॥
 कोठे नाना विद्याभ्यासदावित ॥ विद्यासी कवीत पुत्रांसी ॥ ३८ ॥ चतुर्दश विद्याचौ
 सष्टी कळ ॥ गृही गृहीदावीत नाना लीला ॥ कोठे वेदघोष आगळ ॥ करी साव
 ळा आदरे ॥ ३९ ॥ कोठे बैसलासे उगाच शीत ॥ कोठे उदास वर्तै विरक्त ॥ कोठे राजयो
 गदावित ॥ हट निग्रहटाकुनी ॥ ४० ॥ कोठे येमनेम प्राणायाम ॥ प्रत्याहार करीत पु
 रूपोत्तम ॥ कोठे कपण कोठे उदार परम ॥ पूण काम जालासे ॥ ४१ ॥ कोठे आचरे
 कर्मकांड ॥ कोठे उपासनादावी वितंड ॥ कोठे ज्ञान कथित प्रचेंड ॥ परम गूढ जिवा

(5)

सिजे ॥ २ ॥ ऐसा जे जे गरीना रद ॥ तिके उतिके उव्यापला गोविंद ॥ विश्वव्यापक ब्रह्मा
नंद ॥ रिताकोठें नसेयी ॥ ३ ॥ मगलजीतजाला ब्रह्मनंदन ॥ म्हणे विश्वव्यापक ज
गजीवन ॥ मजकमें नाडिलें पूर्ण ॥ आज्ञानावरण पडियेलें ॥ ४ ॥ मग ते साचवे
गें निष्काला ॥ सागीरथीतिरास आला ॥ आनुतापेंतापला ॥ स्नानासचा लिलब्र
म्हपुत्र ॥ ५ ॥ पाजळीं करितां आप मर्षिणा ॥ तो मायेनें दाविलें विंदाण ॥ स्त्रीचें स्वरू
प आपण ॥ नारदजालाते धवां ॥ ६ ॥ रंसे ऐसें स्वरूपसुंदर ॥ नारदीजाला मुन्य
२ ॥ तेथें वियेक पुरुष आला साचार ॥ कामावरु होवोनी ॥ ७ ॥ तेणें संगदेता स्वत
त्काळ ॥ गरोदरजाली वेलहाळ ॥ नवसा ॥ भरतां समुळ ॥ असतजालीते धवां
॥ ८ ॥ तात्काळजाले साटिपुत्र ॥ पणव विषवादि संवच्छर ॥ नारदमुनी करी वि
चार ॥ म्हणे आनर्थ थोर जाहला ॥ ९ ॥ मजलागले स्त्रियेचें ध्यान ॥ तो स्वमी
जाहलोन लगतां क्षण ॥ मग करीत हरी स्मरण ॥ सोडवीयेथ नदया लुवा ॥ १०
करितां चकण चिंतन ॥ पूर्ववत जाला ब्रह्मनंदन ॥ बाहेर आला स्नान करीन ॥
मगतपदारुण आचरला ॥ ११ ॥ येमनेम प्राणायाम करीन ॥ पाचला स्वस्वरू

३

(4A)

पींसमाधान ॥ ज्ञाना गी धउ धउ न पूर्ण ॥ दोषत्रुण दग्धजाले ॥ १२ ॥ जैसे अपर्व प्रदी प्रहो
 या ॥ मग मग पक्षी न धारि ती आश्रये ॥ तेसा च ब्रह्मविद पाहे ॥ निः संदेह ब्रह्मरूप ॥ १३ ॥
 जैसे स्वप्नीचे दोष आपार ॥ जागा हो तां होत संवहार ॥ तेसा तो नारद ज्ञान सा
 गर ॥ के जाचिका उरे लपै ॥ १४ ॥ के जाचिक कर विमंडली ॥ पाप न उरे जान वड
 की जळी ॥ सदा पवित्र ज्वाळ माली ॥ त्यासु बोवळे को लाम्हे लो ॥ १५ ॥ पुढे
 ने कदान मळे आपार ॥ कीस चेंत्र फिरता निर्मल समिरा ॥ कीटे कुळ पडता
 सागर ॥ नउ हुळे विकदापी ॥ १६ ॥ नारद तोच श्री कृष्ण ॥ दोषासना ही भेद
 मान ॥ सावध करावया जन ॥ केतव्य पूर्ण दाविले ॥ १७ ॥ आता एका सावधा
 न ॥ द्वार के सिद्धारे केसिका यजाले वते मान ॥ रुक्मिणी चा बंधू रुक्म जाण
 मोज कोठ नगरी वसे ॥ १८ ॥ त्याची कन्या परमसकुमार ॥ लावले चती नाम
 चतुर ॥ ते अक्षु आसदि धली सुंदर ॥ यथाविधी करोनिया ॥ १९ ॥ श्री कृष्ण व
 किरा मरुक्तिनी ॥ २० ॥ पन्नकोटियादवश्रीणी ॥ रुक्मिण्याने नगरा सिनेउनी ॥ सो

(5)

हवाकेलाआपार॥६०॥अग्निनीपुत्रप्रदम्न॥त्याहीवरीसाक्षातमदन॥ज्यामातसुंद
 रदेखोन॥आपारआंदणदिधुले॥६१॥बोहरेंसांगातेंघेवोनी॥द्वारकोसिआला
 चक्रपाणी॥जोआदिपुरुषकेवलपेदानी॥वेदपुराणाबंधजो॥६२॥पुढेंरुक्मि
 याचापुत्र॥रुक्मध्वजनामंपरमशूर॥त्याचीकन्यापद्माक्षीचतुर॥आनिरु
 धासिदीधली॥६३॥सकलयादवआणिदलभार॥श्रीकृष्णप्रदम्नरोहिणी
 कुमर॥रुक्मिणीरेवतीउरवासमय॥लग्नालागिआलिया॥६४॥आणिदेवो
 देसिचेन्टपपले॥रुक्मियानेलकासिआणिले॥यथाविधीलग्नलाविले
 द्रव्यवेंविलेआपार॥६५॥वस्त्रमंडपकासिवत॥ठांडंठांडैरजतसंभविराजित
 तेसभोसिराजेसमस्त॥कौतुकार्थकसले॥६६॥बळिरामआणियादवबैसले
 तोरुक्मातेंहांकायबोले॥याजीद्विगैरवेंवहिले॥तोंकृष्णाग्रजमहोभव
 स्य॥६७॥रुक्माआणिवळिरामरेवळत॥भोवतेन्टपकौतुकपाहत॥रुक्मामह
 णपणकरावानिश्चित॥नरीचरंगेरवेळहा॥६८॥प्रथमकेलासहस्राचापण

६

(5A)

आवस्यमहोसंकर्षण ॥ पहिला उचमीमकनंदन ॥ जिंकित जालाते धवां ॥ ६९ ॥
 सहस्रं ॥ ७० ॥ वलिरामदेता जाला ॥ मगलुष्ठात्रापणघातला ॥ तो
 उचजिंकिलांबलिमद्रे ॥ ७० ॥ तोरुक्मा आसत्यस्यार्थी बोले ॥ म्हणे येवेले म्या
 चजिंकिलें ॥ तोरेवतीवर म्हणे आगलें ॥ आसत्यनबोले कपटिया ॥ ७१ ॥ रु
 क्मा म्हणे तुंच आसत्ये ॥ म्या उचजिंकिलेयथार्थी ॥ परमक्षोभलारोहिणी
 सुत ॥ मग पूसत समस्त राया ॥ ७२ ॥ तोरुक्माच ऐसे बोलत ॥ आसत्यरसा
 क्षदेती समस्त ॥ म्हणे ती रुक्मिणी ॥ जिंकिलेंयथार्थी ॥ आम्ही सोंबते पा
 हतसो ॥ ७३ ॥ रुक्मा म्हणे आसत्यबोलतां ॥ तुमचा जन्म गेला वथा ॥
 तुम्ही गोकुळीं गुरुरारवतां ॥ आसत्यतथेसी कलेती ॥ ७४ ॥ तुम्ही आसत्य
 बोलतां रवरे ॥ परमकपटी चोरजार ॥ कपटं विषेतलें मथुरापुर ॥ केसा सुरव
 धियेला ॥ ७५ ॥ मग काळ येवना गेले देवा ॥ समुद्रांतरचिली द्वारका ॥ कप

(6)

टंकरोनभीमककन्येका॥ चोरुनिनेलीतष्करहो॥७६॥ तैसेंचिनुम्ही पाहतां येथें॥
परीमींसीक्षालवीनतुम्हातें॥ द्वारकाउचलोनस्यहसे॥ समुद्रांतटाकीनमी॥७७॥
म्याजिंकिलाआतांउवा॥ साक्षदेतीहेआवघेराव॥ तोआबरीदेववाहीआ
पूर्व॥ येकायेकीजाहली॥७८॥ म्हाणेबलिरामेंजिंकिलेंयथार्थ॥ समस्ताराजे
जालेचकित॥ पाहतांक्रोधावलांरवतीकांत॥ तोआयुधजवळीदिसेना॥७९॥
तोकरुक्माषेउनरवर्गवोडण॥ उभाठाकलासरसाउन॥ बलिरामेंमंठपस्तंम
षेउन॥ ताकाळहातींवसविले॥ सांमसोवडोनतेवेळ॥ रुक्मियाचेम
स्तकींघातले॥ शतचकारुमस्तकजाला॥ प्राणसमुकलाताकाळ॥८१॥
जालायेकाचिहाहाकार॥ राजेपनेपाहतीसत्वर॥ बलिरामेंत्याचेमुखीमुखि
प्रहर॥ बळेंकरोनदीधले॥८२॥ समसाचेदंतभग्नहरेत॥ मउपडाआशुधवा
हत॥ तैसेचिन्टपपळालेसमस्त॥ महाआनर्थदेरवानी॥८३॥ निजमंदिरीं
होतारुक्मिणीवर॥ जोत्रिभुवनचाळकसुत्रधार॥ तेथेधांवोनआलासत्व

कर

७७

७

(6A)

२॥ तो रुक्मिणाचे प्रेत देखिलें ॥ ८७ ॥ मग आगीत शरीर घातलें ॥ त्याच्या पुत्रावरील
 त्रधरिलें ॥ बोहरें घेवो निते वेळे ॥ द्वारके सिंहालें रामकृष्ण ॥ ८८ ॥ यावरी जांबु
 वंतीचा कुमर ॥ शांबनामा परमवीर ॥ माहायोधा आनिवार ॥ ते लोविचित्र
 येककेले ॥ ८९ ॥ दुयोधन हस्तनापरी ॥ त्याची कन्या रूपवती सुंदरी ॥ तिचे
 संयवसू होततये आवसरी ॥ राजे समस्त मिळाले ॥ ९० ॥ दिव्यसभा केली प
 रिकर ॥ तथें बैसले समस्त नृपवर ॥ रथारूढ होवो निवृद्ध कुमर ॥ शांब
 तथें पातला ॥ ९१ ॥ तोही बैसला समसीतरी ॥ मग अंगारो निआलिली
 नोवरी ॥ दुयोधन म्हणे कुमरी पाहनि धीरी राजेहे ॥ ९२ ॥ यामाजि जो
 वाटेल सुंदर ॥ त्यास चिमाळ घाली सत्वर ॥ मग ते राजे विलेकी समग्र ॥ स्त्री
 रक्षीरजातसे ॥ ९३ ॥ त्यांतुन शांब उठिला तात्काळ ॥ म्हणे कोण हासनकळे
 घालील माळ ॥ सत्वर धांवला तोच पळ ॥ उतावेळ होउनियां ॥ ९४ ॥ तत्काळ
 नवरी उचलीली ॥ निमिषार्ध रथावरी बैसविली ॥ द्वारका पथें तेवेली ॥ पव

(7)

नवेगेजातसे ॥१२॥ जंबुकाचेससेमधोन ॥ आपुलासागनेतपंजानन ॥ कीं सु
धारसषट्पेचोन ॥ जायसुपर्णआकस्मात् ॥१३॥ जालायेकचिहाहाकार
आत्मदलेसीधांवतीन्टपवर ॥ शतबंधुसीदुर्योधनसत्वर ॥ पाठिलाग
धांवला ॥१४॥ कौरवम्हणतीहाकेव्जधीट ॥ केसाकेकायाजातिरवट ॥
चोरजारपरमनळ ॥ आसत्यकपटसर्ववसे ॥१५॥ तोआवघेराजधांव
ती ॥ सांबआटोपिलासमसी ॥ ऐसेजागोनिल्वरितगती ॥ रथमुरडिला
कृष्णसुते ॥१६॥ क्षणनलगतांधडवठविले ॥ आसमान्यबाणसोडि
ले ॥ प्रेताचेपर्वतपाडिले ॥ नवलकालतेधनां ॥१७॥ धन्येधन्येराजेम्हणत
बहुतासियेकलाजुझत ॥ मगदुर्योधनुर्येमिलालेसमस्त ॥ आस्त्रघालि
तीचंहुंकेड ॥१८॥ आंगीरुपलेबहुतशर ॥ तेव्हांविकळजालाकृष्णकुमर ॥
नागपाशापालोनि सत्वर ॥ दुर्योधनेंधरियेला ॥१९॥ हसनापुरासिआ
णुनी ॥ बंदीघातलातयेक्षणी ॥ आपुलपास्वरळालागोनी ॥ राजेगे

६

(७५)

लेतेधवां ॥१००॥ कन्यातेसीचेठविलीघरी ॥ तो नारदगेल्लाहारकापुरी ॥ हरीसमूह
 लेतेआवसरी ॥ सांबपुत्रकोठेनुसा ॥ ११ ॥ तो श्रीरंगमूहलेतेवेळे ॥ कोठेगेल्लाआ
 हेतो नकळे ॥ नारदमूहलेबंदीशाके ॥ दुयोधिनेरक्षिला ॥ १२ ॥ सोगीतलासमस्त
 समाचार ॥ परमकोपलायादवेद्रा ॥ वेगेंशिधकेलादळमार ॥ वाद्यगजरलाग
 ले ॥ १३ ॥ तोपुटेकरजोउनप्रदास ॥ विनवीश्रीरुष्णालागोन ॥ कायसेमत्रयक
 दुयोधन ॥ सावरीआपणनजावे ॥ ननुकावरीपंचानन ॥ कींआळिकेवरी
 रूपर्ण ॥ कींरवद्योतावरीचेउकी ॥ ननुव्यासपूर्णनिघाला ॥ धामीचआताजा
 तोत्वरे ॥ देवानयेईनदोषेवोहरे ॥ समस्तकौरवांचीसिरे ॥ बंधुत्याकैवारेछेदी
 न ॥ १४ ॥ ऐसेंबोलतांमीनकेतन ॥ तोजवळिआलासंकर्षण ॥ म्हणकासया
 पाठवितांप्रदक्ष्ण ॥ मींचजावोनआहितो ॥ १५ ॥ कौरवपांडवआप्तवर्ग ॥ त्यासि
 नकरावायुध्यप्रसंग ॥ मगबोलेरमारंग ॥ सोगेंद्रासितेधवां ॥ १६ ॥ जरीतेनुमचेन

(8)

मनिती वचन ॥ मग आम्ही या वेंकी धांवो न ॥ हांसो न बोले रेवती रमण ॥ ऐसें जाणुन
घेडवी ॥ १९ ॥ माझे वचन न मनिती पामर ॥ तरी पालथें घाली न हस्ताना पुर ॥ मग
रथासुट जाला शोषावतार ॥ उधचा आदर रासहीत पै ॥ १० ॥ गजपुरास मी पये बोनी
बलिराम राहिल उपचनी ॥ दुयो धन सिधा डिला सांगोनी ॥ आम्हास पेटो न जा
यिजे ॥ ११ ॥ मग समस्त बंधु घेवो न ॥ बाहीर आला दुयो धन ॥ बलिराम पेटला उ
ठो न ॥ सन्मान देवो न बैसविल ॥ १२ ॥ तरेने रात पण आमुचा कुमर ॥ पाहो आ
ला येथें सें वर ॥ कन्या घेवो न गेलास लर ॥ परीतु म्ही विचार नाही केला ॥ १३ ॥
समस्ती मिलोनि बाळ धरिला ॥ आज पुन बंदो घातला ॥ हे ऐकतां च बहु कोपला
तो श्रीरंग तुम्हा वरी ॥ १४ ॥ दळपार सिध करान ॥ पाठवीत होता तुम्हा वरी मदन ॥
मग आम्ही तथा सिवारुन ॥ दर्शण आलो नूमच्या ॥ १५ ॥ पातं बहुयो धन क्रोधें
बोलत ॥ तुम्ही बहुत जालो रे उन्मत्त ॥ आमुचे धर्म द्वार के आंत ॥ नांदता सुरवंते

6

(8A)

नेण ॥१६॥ बलें करुन न्यावी नो वरी ॥ हा कुळ धर्म तु मचे घरीं ॥ आम्हास विरोध लावि
 तां द्वारकापुरी ॥ राहो नेंदुनु म्हाते ॥१७॥ तु मचा दुष्ण आ ॥ लि प्रकम्न ॥ आतां चये
 वां द्या युध्या लागुन ॥ येक्याच बाणें करोन ॥ करी न कंदन समस्ताचें ॥१८॥ ऐसे बो
 लोन दुर्योधन ॥ बंधूस ही त गेला उगेन ॥ म्हणे दळपार सिध करोन ॥ द्वारका प
 द्दुल घेउं आतां ॥१९॥ येरी कडे रोषावतार ॥ निज बलें फिरविलानागर ॥ हस्तना
 पुरामाजिसत्वर ॥ मध्ये पागी तो चिल्लार ॥ हालयितां निज बलें ॥ सकळ नग
 र उळमळिले ॥२१॥ सद नरवचती तेवले ॥ लेक पळती बाहीर ॥२१॥ बाळें घेवे
 न कडे वरी ॥ नगरा बाहेर धांवती नाडी ॥ म्हणे तीरसातळ जाते धरत्री ॥ कलां
 त काळ वोढवला ॥२२॥ घरघरा कापे नगर ॥ गोपुरे कोसती समग्र ॥ दुर्योधन
 जाला मयातुर ॥ म्हणे शर लजाउं को एहा ॥२३॥ मग श्रीष्म आलिद्रोण ॥ दुर्योध
 न धरी त्याचे चरण ॥ म्हणे कोपला रेवतीर मण ॥ तो आतां शांत कराजी ॥२४॥

(9)

गंगात्मजबोलेउत्तर॥ व्यर्थधरिलासाचाकुमर॥ वैसाशांतहोईलभोगेंद्रा॥ अनि
 वारक्रोधनयाचा॥ २४॥ मगभीष्मद्रोणविदुर॥ दुर्यधनादिकोरचसमग्र॥ न
 गराबाहेरआलेसत्वर॥ करितीनमस्काररीमाते॥ २६॥ दुर्यधनलागेचरणी
 क्षमाकरावीजीयेक्षणी॥ रामम्हणेससुद्रीनेउनी॥ नगरपालथेंघालीन॥ २७॥
 तोकोरचम्हणतीनुमचा नंदन॥ तोहीआंतपावेलकींमरण॥ मगबोलेव
 सुदेवसुन॥ तोरेवतीरमणतेधवं॥ २८॥ आम्हाचाकुमरपावतांमरण॥ तरीस
 मुद्रविदेईलआणोन॥ कृष्णमृतपुत्रदेवान॥ संदीपनतोषविला॥ २९॥
 गोकुळींआसतांजगजीवन॥ नंदयसुनसिधेरितांखान॥ घेबोनिगेलावरु
 ण॥ कृष्णंआणिलामाधारा॥ ३०॥ नदराक्षीवनीसर्पगिलिला॥ तोहरीनेंता
 ल्कालसोडविला॥ द्वादशागांवआगगिलिला॥ गोकुळीसकळरक्षिले॥ ३१॥ आ
 गासुरेंसुरवपसरोन॥ म्हणेगोकुळआवषंगिकीन॥ तोकृष्णंउभाविचिरोन॥
 गोगोपालसोडविला॥ ३२॥ काकींदीहृदींविषादकप्याले॥ नवलक्षगोपाळमस

17

4

पावले ॥ कृपाकटाक्षं हरीनें उठविले ॥ मगदवडिलें कालयातें ॥ ३३ ॥ सातवे वर्षी
 गोवर्धन ॥ आंगोलिये वरी सप्तदिन ॥ सासआपुला आणा वया जेदना ॥ उसी
 रकाय लागे पां ॥ ३४ ॥ निकुर देरवो नबहुत ॥ मगचरणी लागे गंगासुत ॥ म्हणे आ
 न्याय जाला तो समस्त ॥ घाली पोटांत येवले ॥ ३५ ॥ मगसंतोषो नबळि मद्र ॥ ता
 लाक उपडिला नांगर ॥ मग बंदीचा सोडो निकुणकुमर ॥ विवाहके लायथा वि
 धी ॥ ३६ ॥ बोहरेंचे उनसांगते ॥ बकि मआला द्वारकेते ॥ वर्तमानसांगी
 तलाहरीते ॥ उधव आकरेंते धवां ॥ ३७ ॥ यावरी इंद्रप्रस्थी धर्म आसतां ॥ आपु
 र्ववर्तली येक कथा ॥ द्रौपदीस पांशुतीतल्वता ॥ पूर्वेचिने मिले श्रीव्यासें ॥ ३८
 तेकथासांगतां समस्त ॥ तरी वणाविला गेल भारत ॥ पसरेल आसंका व्यग्रंथ ॥
 याला गिध्वनितार्थ बोलिलो ॥ ३९ ॥ आसो द्रौपदीवरि लीपांजा जूणी ॥ नारेदेदि
 वसदिले हेवांटीनी ॥ दोनि मासबारा दिवस सदनी ॥ येके कांचे वर्षीते ॥ ४० ॥ येका
 चेहोतां पूर्णदिन ॥ मग आगती माजिकरी स्नान ॥ दिव्ये शुचिभूत होउन ॥ मगजा

यदुसयाकेडे ॥११॥ जे व्हां येती धर्माचे दिन ॥ त्यांत चौघांसमातेसमान ॥ असोतों येक
द्विज आला धांवोन ॥ आर्जुन जवळी सांगावया ॥१२॥ म्हणे माझ्यागा इवळोनी ॥
आतां नेल्यापेदै सानी ॥ कोण सोडवील तुजवांचोनी ॥ पंडु नंदना सांगपो ॥१३॥
गाब्राम्हेण प्रतिपालका आतां ॥ धांवे वेगीरण पंडिता ॥ तो आवेशान धरे कुंतीसुता ॥
सेवकां शस्त्रमागतसे ॥१४॥ रोवक म्हणे ती पार्थाप्रती ॥ धर्मद्रौपदी आहेत येकां
ती ॥ संकटपडले निश्चिती ॥ पार्थ विसासीते धवां ॥ धामना माजिविचारी आर्जेन
दैत्य करिती लगेहनन ॥ आपण विजवा न धनुष्यबाण ॥ सदना नून आण
वा ॥१५॥ पार्थ प्रवेशला सदनी ॥ तो तें गुंतली कामयेसनी ॥ तो दचकली याज्ञ
सेनी ॥ लज्जीत मनी जाहली ॥१६॥ समज येवोन गेला पार्थवीर ॥ रथा रुढ धांवे
प्रतापशूर ॥ दैत्य संहारो न समग्र ॥ गाई सोडविलया द्विजांच्या ॥१७॥ परतो न
आला कुंतीसुत ॥ पंडितांस सांगे वतांत ॥ स्त्री पुरुषाचा येकांत ॥ देवतां दोषका
य आसे ॥१८॥ तें बते विचारून सांगती ॥ बाळहसा घडली पाहून याप्रती ॥ त्यास
प्रायश्चित्त निश्चिती ॥ तीथें क्षिती हिडावी ॥१९॥ येवोनि धर्माची आज्ञा ॥ पार्थ

(१०)

e

(१०A)

शालिलातीर्थटणा ॥ तापसीहोउनीयांजाणा ॥ पार्थवीरहिंउतसे ॥ ५१ ॥ वनेंतपोवने
 शैल्यसरिता ॥ माहानद्याआणिजान्हवीसमस्ता ॥ सिवविष्णुक्षेत्रपाहतां ॥ तन्म
 यहोयआर्जन ॥ ५२ ॥ केदारहरिद्वारबदरी ॥ द्वादशज्योतिर्लिंगएष्वीवरी ॥ तितुकीपा
 र्थआनुक्रमेकरी ॥ स्नानदानविधियुक्त ॥ काम्यकवनीप्रवेशलापार्थी ॥ तोंशिवा
 चेआनुष्ठानस्थकतेथें ॥ शिवनसतंकुंतीसुत ॥ जावोनबैसेतेठाई ॥ ५३ ॥ आर्जन
 बैसलाध्यानसा ॥ तोंउमावरपातलतेथें ॥ तापसियादेखोनमहएत ॥ तुंकोणयेथेंबै
 सलासी ॥ ५४ ॥ मगबोलेआर्जन ॥ तुजबालवयाकायकारण ॥ सिवमहएहेमासंस्थ
 न ॥ तुंकोणयेथेंबैसावया ॥ ५५ ॥ आर्जनमहएतेवेळा ॥ ठावकायतुसाआरविला ॥
 एकतांविषकंठक्षोभला ॥ महएतुजलामागेन ॥ ५६ ॥ आर्जनेंगांठीवचठविलें ॥ नि
 कीणबाणवरीयोजिले ॥ सिवेंपिनाकसांफालिले ॥ युध्येमांडलेनिकीण ॥ ५७ ॥ शि
 वेंआग्निआस्त्रदाकिले ॥ पार्थप्रजन्यास्त्रसोडिले ॥ शिवेशक्तिआस्त्रपेरिले ॥ पार्थ
 घातलेकार्तिवीर्योस्त्र ॥ ५८ ॥ आसोआस्त्रेजीहोतीबहुत ॥ तितुकीघातलीहिमनग

(11)

ज्यामातें ॥ आवधीनिवारिणीपार्थ ॥ निजसामर्थ्येकरोनियों ॥ ६० ॥ मगसंतोषलाअप
लीवर ॥ म्हणे धन्ये धन्ये तुं माहावीर ॥ असन्नजालें मागवर ॥ नामरवणसांगतुमें ॥ ६१
येरु म्हणे मीपंडुनंदन ॥ श्रीकृष्णदासनामआर्जन ॥ मगशिवेकिरिटकवचकाढो
न ॥ प्रसादिधलाआर्जना ॥ ६२ ॥ मगशिवासकरुननमस्कार ॥ पुढें तीर्थपाहेपंडुकु
मर ॥ अमनआलाजेथें रामेश्वर ॥ दक्षलसमुद्रतिकडे ॥ ६३ ॥ पुढें दोनुपाहिलाआहु
त ॥ शतयोजनलंकेपर्यंत ॥ हनुमंतसपुसपार्थ ॥ कोणेश्वेतुबांधलाहा ॥ ६४ ॥ मा
रुतीसांगेपूर्ववर्तमान ॥ यामारीगिलारुनंदन ॥ तोप्रतापीरविकुळप्रपण ॥ ते
णेश्वेतुबांधला ॥ ६५ ॥ हांसेनिबोले तीर्थार्थी ॥ हांजीरामासंयेवटेसामर्थ्ये ॥ निज
बाणीकांनबांधेश्वेत ॥ सिळकिंनिमित्तयातल्या ॥ ६६ ॥ हनुमंत म्हणे बाणाचाश्वे
त ॥ मंगेलहेजाणेरुघुनाथ ॥ येकयेकवानरजैसापर्वत ॥ कैसाश्वेतुटिकेल ॥ ६७ ॥
पार्थ म्हणे मजएसाआसता ॥ तरीशाराचाश्वेतुबांधिता ॥ जोक्रोधआलाहनुमंता
बांधेतत्वताश्वेतुआतां ॥ ६८ ॥ मीजरीयेकलावरीचटेन ॥ तरीनुसाशाराचाश्वेतुमा

५०

(11A)

डेन ॥ पार्थियोडसेंश्वेतुबंधन ॥ करिताजालातेधवां ॥ ६९ ॥ प्रचीनपाहावयापूर्णा ॥ शेतु
 बांधलायेकखोजन ॥ म्हणेउडीघालीबलेकरेन ॥ केसामोडोनपडेपाहं ॥ ७० ॥ अर्ज
 नम्हणेहेंचशाफत ॥ जरीमोडोनपडिलाशेत ॥ जरीमीआश्रिकाष्टेभक्षीनसत्य ॥ तुं
 हींनिश्चितबोलपां ॥ ७१ ॥ हनुमंतम्हणेमजतोनाहींमरण ॥ जरीशेतुनमोडेमासेन
 तरीमींतुझेध्वजसंभ्रीबैसन ॥ तुजआधीनहेउनियां ॥ ७२ ॥ मगधनुष्यापार्थचिद
 वानी ॥ बाणसोडिलाआशिमंतुर्न ॥ आसंगश्वेतुकेलातयेक्षणी ॥ म्हणेमोडेनी
 टाकीआतां ॥ ७३ ॥ हनुमंतगगनमागडाला ॥ शेतुबरीबलेयेअनिपडिला ॥ शे
 तुमोडेनिचूरजाला ॥ मारुतीगर्जलासुडुकारं ॥ ७४ ॥ मोडलाश्वेतुदेखानी ॥ पार्थ
 धनुष्यबाणठेविलाधरणी ॥ बहुतकाष्टंमळुनी ॥ ढीगकेलाआसभाव्ये ॥ ७५ ॥
 जातवेदचेनविलातालाळ ॥ आकाशपथेंजातीज्वाळ ॥ पार्थेस्मानकरोनिसकळ
 नेमआपुलामारिला ॥ ७६ ॥ करोनिआगीसप्रदक्षणा ॥ हृदइंआठवीकृष्णचरणा
 करीटकुंडलमंडीतबदन ॥ पीतवसनचतुर्भुज ॥ ७७ ॥ म्हणेश्रीकृष्णद्वारकाधीश्री ॥

(12)

हेमधुकैठमारीजगन्निवासा ॥ हेरमाधवक्षिराब्धिवासा ॥ शेषशार्ङ्गमुरहसा ॥ ७८ ॥
हेरुकिमणीवल्लभजनार्दना ॥ हेकौंसावीमुरमर्दना ॥ हेमधुसूदनानिजसुरववर्धना
मन्मथजनकाश्रीरंगा ॥ ७९ ॥ हेमक्तवच्छलायादवेन्द्रा ॥ हेकैवावदुरितकाननवैश्व
नरा ॥ हेदानवारसमरधीरा ॥ इंदिरावराश्रीहरी ॥ ८० ॥ हेमाधवनवपंकजपत्राक्षा ॥
आनंगदहनहृदयासर्वसाक्षा ॥ वेदचंद्राकर्मध्यक्षा ॥ कोणापरिक्षानकेतुसी ॥ ८१ ॥
तोंद्वारकेसिजगन्नाथ ॥ कळलेसंकरीपविलापार्थ ॥ मक्तकैवारीरमाकांत ॥ ८२ ॥ आला
धांबतस्वतबंधा ॥ ८२ ॥ विप्रवेशपरिशीलसर्वेश ॥ हनुमंतालागिसाक्षेपंपुसे ॥ हाको
णआग्निप्रवेशकरीतसे ॥ वर्तमानकेसरीगंगते ॥ ८३ ॥ हनुमंतेसांगीतलेवर्तमान ॥
याउपरिबोलेब्राम्हण ॥ यागोष्ठीसरीक्षकोण ॥ मजलागोनिसांगते ॥ ८४ ॥
मारुतीमहोसाक्षनाही ॥ द्विजमहोआसत्यसर्वही ॥ साक्षनसतांच्येधर्षाही ॥
वेदविऐसेबोलिजे ॥ ८५ ॥ आतरीमजदेरवतारजाश्वेत ॥ वरीतुंडीदालीआकस्मात

११

हरी विजय

धानलें

(2A)

मगपार्थीहातीं त्वरित ॥ मागुताश्वेतरचविला ॥ ८६ ॥ गुप्तरूपें जगजीवन ॥ शेतुरवा
लें सुदरीण ॥ मगउध्वे उडालावायुनंदन ॥ निराळपंथें तें घचां ॥ ८७ ॥ उडी घाली आ
कस्मात ॥ पेरी तैसाचि आसंगश्वेत ॥ वरी आदलो निहनुमंत ॥ येकी कडे पडी नला
॥ ८८ ॥ जैसासिले वरी गोटापडे ॥ तैसाउसलो निजाय येकी कडे ॥ पार्थ निरखो नि
पाहे ब्राम्हणा कडे ॥ द्वारकाधीरावोळखिला ॥ ८९ ॥ ब्राम्हण म्हणे वायसुता ॥ त्या
चे ध्वजस्तंभी बैस आतां ॥ ते व्हों आपलाचरपतत्वता ॥ प्रगटकेलें गोविंदें ॥ ९० ॥
आर्जनास धरोनचनमाळी ॥ हनुमंता हातीं दंतवेळी ॥ म्हणयासतुं सांभाळी ॥
रुपाकरोनि सर्वदा ॥ ९१ ॥ जाला रुखी पदैसभार ॥ तुम्ही आम्ही हा पार्थवीर ॥
करुंदृष्टांचा संहार ॥ आकर्मकारसचें ही ॥ ९२ ॥ रामावतारीतुंचा सेवाकरोन ॥
मजवरीकेल उपकार पूर्ण ॥ आतां सांभाळी आर्जन ॥ ध्वजी बैसोन पाठिरारवे ॥ ९३ ॥
तुज जिंकी ऐसाकोरही ॥ वीरनसेया जिमुवनी ॥ हनुमंतलागला हरीचरणी ॥ म्हणे
आज्ञा प्रमाणतुझीही ॥ ९४ ॥ मगगुफजाला भगवान ॥ आलं द्वारावती येलागुन ॥

आ०
३२

(13)

हनुमंताची आज्ञा घेऊन ॥ चालिला आर्जन तेथो निया ॥ १५ ॥ तो सुप्रदा श्रीकृष्णा
ची मगिनी ॥ र देउं केली होती आर्जनाला गुनी ॥ त्या वरी पार्थ तीर्थ करावया मेदि
नी ॥ बहुत दिवस गेला पै ॥ १६ ॥ त्या वरी बलिभद्रें केली विचारणू ॥ की सुप्रदा द्यावी
दुर्योधना ॥ परिते नये श्रीरगाच्या मना ॥ आंतरी वासना पार्थाकडे ॥ १७ ॥ बलिभ
द्रें निश्चय केला सय ॥ जों आला नाही वीर पार्थ ॥ तो दुर्योधना सिद्धावी खरित ॥ नि
श्चितार्थ पूण केल ॥ १८ ॥ इच्छित श्रीकृष्णा ये मन ॥ ऐक्या समई यावा आर्जन ॥ तो
वेकुंठनाथ ब्रम्हसनातन ॥ इच्छामात्र सर्वकी ॥ १९ ॥ तो तीर्थे करीत करीत पार्थ
द्वारा वतिये आला आकस्मात ॥ माहातपसी वल्कलें वेष्टीत ॥ नोळरवे निश्चित
कोणहीही ॥ २० ॥ श्रीकृष्णास हेर सागत ॥ नगराबाहेर थोर महंत ॥ माहातपाघ
नप्रतापवंत ॥ तीर्थे करीत पातला ॥ २१ ॥ ऐसें एकतां जगजीवन ॥ म्हणे घेउं महंता
च्या दर्शना ॥ द्वारकेबाहेर येवोन ॥ सुटता जाला तपस्वि ॥ २२ ॥ आंतरी कळली
रहण ॥ आला प्राण सरवा आर्जन ॥ बाहेर पुसे तुम्ही कोण ॥ कवण आश्रमी

१२

हरीविजय

ब्रह्म

(13A)

राहतां ॥३॥ पार्थम्हणे आम्हीच्यारी ॥ स्वइच्छाक्रीडतो पृथ्वीवरी ॥ हरीम्हणे आमुचे नग
री ॥ चातुर्मासकर्मिजे ॥ ७ ॥ तापसी राहविला च्यारि मास ॥ श्रीकृष्ण आले मंदिरास
सांगे वसुदेव बलिप्रदास ॥ माहातपश्री आला आसे ॥ धार्याची सेवा करावया
निरपकाक ॥ सुप्रद्रेससांगे घननीळ ॥ म्हणे तापसिया अन्नोदकनिर्मळ ॥ नित्य
नेवो नदेईजे ॥ ६ ॥ श्रीकृष्णाची मगिनी सुप्रदा ॥ कोहावणवैलावण्यमुद्रा ॥
जिवाविलोकितां मुखचंद्रा ॥ ७ ॥ पामिनि कालजती ॥ ७ ॥ प्रकाशवंतरुपसुंद
र ॥ सांगीरे खिलासे सेंदुर ॥ रत्नजडितां कें प्रभा आपार ॥ कीं शशी मित्रदे
नीते ॥ ८ ॥ जैसी नक्षत्रे नमं उकी ॥ तसी मिरवे मुक्तजाली ॥ सी सफलशशांक
प्रभा आगळी ॥ झळके कपालीं विजवरा ॥ ९ ॥ मुक्तघोंशजोलती कानी ॥ बोलतां
तेज झळके दशनी ॥ कीं उघडली दिव्यहिज्याची रवाणी ॥ पद्मनयनी सुप्रदा ॥ १० ॥ सो
गया वें आंजन ॥ नेत्रीं दिसे विराजमान ॥ कंठी मुक्तहार प्रभा घन ॥ येकावली वरी जो

आ०
३२

(14)

ले ॥११॥ मुक्तलगचोळीशोषत ॥ बाहुप्रणउल्लदेत ॥ कज्जच्यडे मंडितहस्त ॥ श्ल
कतमुद्रिकादशांगुली ॥१२॥ विजुग्रायर्षानकवसन ॥ पांईगर्जतीनेपुरपेंजल
एसीसुभद्रायेउन ॥ शेवाकरीप्रीतीने ॥१३॥ देरवतांआर्जनाचेंस्वरूप ॥ सुभद्रे
सिजाचीकंदर्प ॥ म्हणेआर्जनासारिरवातदृप ॥ दिसेरूपमहंताचें ॥१४॥
निस्येवोनजगजीवेन ॥ महंतासजायमेटोन ॥ येकेदिवसींनारायण ॥
पार्थसिरवृणदावित ॥१५॥ पाठवितससारथ ॥ सुभद्रायेवोनिजायत्वरित
आवस्यम्हणेचीरपार्थ ॥ मगजपतलपल ॥१६॥ दुसरेदिवसीहृषीकेसी ॥ शक्ती
वनागेल्यात्रेसी ॥ सर्वयादुबकलितद्रासी ॥ समागमेंसीनेततेव्हां ॥१७॥
रीठेविलीसुभद्रादुवी ॥ हरीआर्जनासिरसंकेतदावी ॥ रथवेगंसीपाठवी ॥ शस्त्रा
स्त्रेसीसज्जोनिया ॥१८॥ गेलेदरवानसर्वही ॥ हरीआर्जनासिरसंकेतदावी ॥ सु
भद्राआलीतेसमई ॥ आर्जनंउचलेनलवलाही ॥ रथावरीघातली ॥१९॥ पव

१३

नापरिसआगळा॥रथआर्जनंपळविला॥नवरीनेलीशब्दगाजला॥द्वारकेततेध
 वां॥२०॥सेवकधांचनीशक्तिवनासी॥हाकफोडोनिसांरातीसमस्तांसी॥सुभद्रे
 सघेउनगेलातापसी॥धांचावेगेसीवीरहो॥२१॥धांचलेयादवांचेफार॥प्रक
 लसांबादीकहरीकुमरा॥धराधरामहंगातीचोर॥मुरडिलारहंवरआर्जन॥२२
 आर्जनंआपुलेंरूपअगटिलें॥जिवरुआभरणीमिरवले॥हनुमंतधांचलाते
 वेळे॥ध्वजींबेसलाआकस्माता॥रथमधनुष्यवोढानिआर्जन॥सोडीतबाणा
 पाठीबाण॥जैश्राधारावर्षधन॥गालमुलेंनयादव॥२३॥दारुणआर्जनाची
 मार॥कोण्डीनराहतीसमोर॥मांडलेयादवांचेफार॥गेलासमाचोरबळिराम॥२४
 तापसीनळेतोआर्जन॥समरींनाटोपेकोण्डीपूर्ण॥रुपंडितपरमसुजाण॥
 यादवत्रौन्येमोडिलें॥२५॥परमकोपलाबळिभद्र॥सावरिलेंमुसळनागर॥म
 नोतहांसतश्रीधर॥यातेंतोवीरनाटोपे॥२६॥मगबळिभद्रासमहलेअच्यत॥

(15)

कांकोपतांतुम्हीव्येर्थे।सत्यसत्याच्याठांयायेत॥अविष्यार्थचुकेना॥२८॥कींसंक
ल्पपूर्वीहोता॥कींसुभद्राद्यावीविरापार्थी॥रामम्हणेआच्यता॥सर्वहीकर्तुत्वतु
म्हेंची॥२९॥तुंबाचिआर्जनकेलातापसी॥आम्हासिआणिलेंयात्रेसी॥तुंबांस
केतदाउनतयासी॥कार्येइतुकेकरविले॥३०॥वेगींघरूनआणोनआर्जन॥हांसो
नबोलेमधूसदन॥आनिवारपुंडुनंदन॥मजगोकदानाद्येपे॥३१॥यादवमोडिलेते
हांसकळ॥मजहीतेधरोनिनेईल॥मजलहाससंकटपडेल॥सोउबावयाचेपुढती
॥३२॥तोंवसुदेवदेवकीयेउन॥करितीवनिभद्रासंसाधान॥आम्हीसुभद्रादिधृती
आर्जना॥यथाविधीलग्नकरावे॥३३॥पुंंबळिरामाचेसमाधानकेले॥आर्जना
सबोलाउपाठविले॥वसुदेवबळिभद्रसमारगेले॥भिरवतआणिलेपार्थाते॥३४॥यथा
विधीलग्नलाविले॥उग्रशेनेभांडारफोडिले॥त्यारीदिवससांगजाले॥आंदरादिधले
आपार॥३५॥मगबोळविलार्जन॥धर्मासकळलेवर्तमान॥ब्रम्हानंदजालापू

१४

मूळ प्रत पाहण्यासाठी संपर्क

इतिहासाचार्य वि.का. राजवाडे संशोधन मंडळ, धुळे
राजवाडे पथ, गल्ली नं. १, धुळे-४२४००१ (महाराष्ट्र)
दूरध्वनी क्रमांक (०२५६२) २३३८४८
Email ID : rajwademandaldhule@gmail.com